

Obsah

Část 1	4
Úvod	4
Část 2	5
Obsah	5
Část 3	5
Úvodní poznámky	5
1. Vyhodnocení úkolu	5
2. Předpoklady	5
2 a) Záměr	5
2 b) Těžiště útoku	5
2 c) Úkol	5
2 d)	6
3. Faktory	6
3 a) Terén	6
3 b) Nepřítel	7
3 c) Síly	7
3 d) Čas	12
3 e) Prostor	13
4. Možná řešení	15
4 a)	15
4 b)	15
4 c)	16
5. Návrh	16
Závěrečné poznámky	18
Část 4 – Příloha A (Hodnocení terénu)	19
1. Obecný přehled	19
2. Posouzení úseků terénu	19
2 a) prostor WALDMÜNCHEN (UQ 37) – RITTSTEIG (UQ 55) – CHAM (UQ 35)	19
2 b) prostor RITTSTEIG (UQ 5857) – LUSEN (UQ 9122) – REGEN (UQ 6327)	20
2 c) prostor LUSEN (UQ 9022) – DREISESELBERG (VQ 1204) – TITTLING (UQ 8198)	21
3. VRV	21
3 a)	22
3 b)	22
3 c)	22

4. Souhrnné hodnocení	23
Část 5 – Příloha B (Hodnocení situace nepřítele)	24
1. Úvodní poznámka	24
2. Obecná charakteristika nepřátelských sil	24
3. Obecná charakteristika terénu	25
3 a) Prostor WALDMÜNCHEN (UG 3472) – LAM (UQ 5851) – CHAM (UQ 3054)	25
3 b) Prostor LAM (UQ 5851) – STRAZOV (UQ 7262) – HARTMANICE (UQ 8848) – FRAUENAU (UQ 7628) – REGEN (UQ 6326) – DEGGENDORF (UQ 5012) – VIECHTACH (UQ 4580)	26
3 c) Prostor FRAUENAU (UQ 7628) – HARTMANICE (UQ 8848) – VOLARY (VR 1981) – WALDKIRCHEN (UP 9798) – PASSAU (UP 8583)	27
4. Možnosti nepřítele	28
4 a) Varianta 1	28
4 b) Varianta 2	29
5. Pravděpodobný záměr	29
Možné seskupení dělostřelectva 4. armády ČSLA	30
1. Úvodní poznámka	30
2. Divizní a armádní dělostřelectvo	30
3. Posilové dělostřelectvo	30
4. Shrnutí	30
Část 6 – Příloha C (Počty sesednutých sil tankových granátníků, výsadkových a horských brigád) ..	31
Část 7 – Příloha D (Průměrné dohledové vzdálenosti BAVORSKÉM LESE pro použití protitankových zbraní)	32
1. Základní principy	32
2. Výsledky pro německá středohoří	32
2 a) Obecně	32
2 b) Typy krajiny a jejich hodnocení	32
3. Souhrnné hodnocení	33
Část 8 – Příloha E (Logistika)	34
1. Vyhodnocení úkolu	34
1 a)	34
1 b)	34
2. Předpoklady	34
3. Stav	34
3 a)	34
3 b)	34
4. Možnosti řešení	34
5. Návrh	34

5 a)	34
5 b)	35
6. Shrnutí	35

Studie nasazení 1. LLDiv se dvěma výsadkovými brigádami a jednou horskou brigádou k obraně na ŠUMAVĚ a v BAVORSKÉM LESE.

7. května 1986

Část 1

Úvod

1. výsadková divize G 3, spis. zn. 31-05-00

7520 Bruchsal, 7. května 1986

kasárna Eichelberg

BwKz 53 77 App. 2 30

II. sbor, kasárna Kienlesberg

7900 Ulm / Dunaj

Věc: Operační plánování;

Zde: zadání studie obrany BAVORSKÉHO LESA

Odkaz: II. sbor – G3/G3 Op 1 – spis. zn. 31-05-00 – TgbNr 52/86 ze dne 10.1.1986

Přílohy: - 1 -

1. výsadková divize předkládá výsledky studie k nasazení výsadkové divize se dvěma výsadkovými brigádami a jednou brigádou horských myslivců.

Podepsán náčelník štábu Herzog, plukovník generálního štábu

BH 8-9/640

Část 2

Obsah

Kapitola obsah studie je v překladu vynechána.

Část 3

Úvodní poznámky

„Je třeba usilovat o to, aby byly vzdušně mobilní síly drženy jako záloha pro rychlé nasazení.“ (TF/G, 2721)

Tři výsadkové brigády německé armády jsou jedinými jednotkami, které lze přemístit vrtulníky bez ztráty bojové síly. Jejich protitanková síla je založena na protitankových řízených strelách s velkým dosahem. Výsadkové brigády se proto hodí pro vzdušné nasazení v otevřeném terénu. Při nasazení v hustě porostlém terénu se velká část potenciálu jednotky promarní, a navíc je jejich „síla v zákopech“ příliš malá.

1. Vyhodnocení úkolu

Sbor má v úmyslu udržet silně zalesněný a pro pohyb nevhodný prostor BAVORSKÉHO LESA pomocí tří lehkých brigád II. (GE) sboru, dvou výsadkových a jedné horské brigády, pod velením 1. výsadkové divize, jako opěrný pilíř obrany JIŽNÍHO NĚMECKA. Cílem je uvolnit obrněné jednotky pro nasazení v možných hlavních směrech útoku severně a jižně od Dunaje.

To však vyžaduje:

- včasné rozvinutí hlavních sil divize, které jsou nevýhodně rozmístěny,
- časově náročné vybudování obrany v těžkém (skalnatém) terénu,
- obranu na čtyřnásobné šířce fronty (120 km) jednotkami s výrazně omezenou mobilitou,
- zapojení rozsáhlých, neorganických bojových, podpůrných a logistických jednotek do obrany.

Divize je přitom vázána požadavkem na zastavení útočnicka ještě východně od západních svahů předního BAVORSKÉHO LESA, aby se zabránilo ovládnutí údolí DUNAJE a rychlému průlomů nepřítel.

Hodnocení situace nepřítel se podstatně nezměnilo.

Dosud se zdálo, že pro obranu tohoto prostoru je zapotřebí nejméně zesílená divize pancéřových granátníků (4 brigády).

2. Předpoklady

V této studii se vychází z následujících předpokladů:

2 a) Záměr

Záměrem Jihozápadního frontu je i nadále provést útok v celé šířce fronty a rychle překonat pohraniční pohoří ŠUMAVA a BAVORSKÝ LES. Přitom se počítá s varovnou dobou nejméně 48 hodin.

2 b) Těžiště útoku

Těžiště nepřátelského útoku severně od Dunaje je očekávatelné mezi WEIDEN (TR 9505) a CHAM (UQ 2055).

2 c) Úkol

Úkol divize zní:

- zahájit boj v blízkosti hranice,

– bránit BAVORSKÝ LES a zabránit průlomu k DUNAJI.

2 d) Úkol je třeba splnit v rámci současných hranic 1. GebDiv.

3. Faktory

3 a) Terén (podrobnosti viz část 4 příloha A)

Terén v prostoru před Dunajem je charakterizován středohorskými hřebeny ŠUMAVY a BAVORSKÉHO LESA.

V přední levé části umožňuje otevřený terén v prostoru CHAMSKO-FURTHSKÉ NÍŽINY (CHAM-FURTHER-SENKE) boj mechanizovaných sil až v síle divize. Tato až 5 km široká nížina je nejpříznivějším terénem pro tanky v prostoru před DUNAJEM a zároveň jediným větším průchodem skrz přední část obranného prostoru. Tento prostor má navíc funkci operační křižovatky, jak pro úder na křídlo levého souseda, tak ve směru k DUNAJI. Na jižním okraji nabízí obránci výhodné obranné pozice. Zde lze očekávat hlavní útok nepřítele.

Ve střední části mezi HOHER BOGEN (UQ 4950) a LUSEN (UQ 9123) omezuje hustě zalesněný terén, stoupající až do výšky 1500 m, pohyb mechanizovaných a motorizovaných sil. Útok mechanizovaných sil až do síly pluku lze očekávat pouze podél silnice B 11. V tomto terénu je však pravděpodobný útok silných sesednutých motostřeleckých jednotek, které by vytvořily podmínky pro následné nasazení mechanizovaných sil. Terén zároveň vyžaduje od obránce nasazení silných pěších jednotek

V pravé přední části bojové zóny omezuje kopcovitý, hustě zalesněný terén útočnicka, přesto zde existuje několik, byť úzkých, průchodů. Terén mezi GRAFENAU (UQ 8313), FREYUNG (UQ 9408) a TITTLING (UP 8199) je silně členitý a umožňuje útok mechanizovaných jednotek. Zde lze očekávat alespoň vedlejší úder nepřítele.

ZADNÍ BAVORSKÝ LES a ŠUMAVA mají výrazný bariérový účinek a mohly by být využity jako přední obranná linie (VRV). Vzdálenost kopcovitého pásma od státní hranice, která je místy menší než 10 km, je však rozhodující.

Údolí probíhající kolmo ke směru útoku podél silnice B85 mezi ZADNÍM a PŘEDNÍM BAVORSKÝM LESEM rovněž obecně podporují obranu a s využitím překážkového účinku řeky ILZ lze zkrátit VRV a snížit ohrožení pravého křídla.

Vzhledem k značnému roztažení bojové linie a celkové struktuře terénu je však třeba zvážit také to, že prostor bude držen jednotkami lehké pěchoty (Jagdverbände) a plánovat pouze obranu klíčových úseků terénu, aby se lehká pěchota díky rozptýlení vyhnula nepřátelské palbě a využila terénních výhod mobility lehké pěchoty, aniž by se rezignovalo na trvalou obranu rozhodujících úseků terénu.

Celkově terénní uspořádání v BAVORSKÉM LESE ztěžuje rychlé útočné operace a podporuje obranu. Výhoda pro obránce se však může obrátit v nevýhodu, pokud jsou obranné linie natolik roztažené, že již není možné spolehlivě kontrolovat silně zakryté a členité úseky terénu.

Vzhledem k silně krytému terénu musí být boj veden na krátké a velmi krátké vzdálenosti. To je náročné na početní síly a vyžaduje vybavení protitankovými zbraněmi určenými převážně pro boj na krátkou vzdálenost. V tomto ohledu mají výsadkové brigády omezenou bojovou hodnotu.

Závěry:

– Hustě zalesněná horská krajina je pro obranu lehkou speciální pěchotou, jejíž hlavní zbraní je protitanková raketa TOW, vhodná jen omezeně.

- CHAMSKO-FURTHSKÁ SNÍŽENINA (CHAM-FURTHER SENKE) je vhodnější pro mobilní obranu vedenou obrněnými jednotkami než pro statickou obranu lehkou pěchotou.
- Proti možnému těžišti nepřátelského útoku v prostoru CHAM-FURTHER SENKE je nutné postavit vlastní hlavní obranné úsilí.
- Protože v prostoru CHAM-FURTHER SENKE existují velmi dobré pozorovací a palebné podmínky pro použití střel TOW, měla by zde být nasazena zesílená výsadková brigáda.
- CHAM je klíčovým územím (operační křižovatkou) a musí být udržen.
- Ve středním úseku by měl být nasazen velký útvar s největší pěchotní silou, tedy GebJgBrig (brigáda horských myslivců).
- V pravém úseku, kde je terén částečně otevřený, je možné nasazení výsadkové brigády a je vhodné zde připravit alternativní vytvoření těžiště obrany.
- Pokud bude zřízena přední obranná linie (VRV), měla by být vedena v prostoru silnice B85 a řeky ILZ. Na hřebeni zadního BAVORSKÉHO LESA má být obranná linie pouze předstírána a využita pro zdržovací boj.
- Od převážně lineární, statické obrany by se však mělo upustit ve prospěch udržení prostoru ve spojení s obranou klíčového území.
- Divize musí být posílena pohyblivými bojovými a podpůrnými jednotkami tak, aby výhody terénu nebyly ztraceny kvůli přílišnému roztažení sil.

3 b) Nepřítel (podrobnosti viz část 5 příloha B)

V případě útoku 4. armády ČSLA v rámci vedlejšího směru útoku Jihozápadního frontu s prvotním omezeným cílem na řece DUNAJ je i přes silné překážky dané charakterem terénu pravděpodobné nasazení následujících sil:

4. armáda ČSLA zaútočí třemi divizemi v první linii vedle sebe, zesílená tanková divize bude útočit vpravo přes CHAM-FURTHER-SENKE, zde se očekává hlavní úder, jedna tanková divize bude držena jako záloha. Po silné dělostřelecké přípravě bude cílem obsazení úseku DUNAJE mezi REGENSBURGEM a PASOVEM.

Závěry:

- Proti předpokládanému těžišti nepřítele v CHAM-FURTHER-SENKE je třeba postavit vlastní těžiště obrany.
- Vzhledem k očekávané dělostřelecké přípravě nesmí být přední obranná linie (VRV) vedena po hřebeni zadního BAVORSKÉHO LESA.
- Střední úsek nesmí být zanedbáván a nesmí být příliš roztažen.
- Útoku silně početně i technicky nadřazeného nepřítele nelze čelit lineární, příliš roztaženou a statickou obranou.
- Vlastní těžiště musí být možné rychle přesunout, především pomocí palby a obrněných záloh.
- Nepřítele je třeba oslabit již v rané fázi a co nejbližší hranicím, a to pomocí zdržovacího boje vedeného silně rozptýlenou lehkou pěchotou s využitím terénních překážek.

3 c) Síly

3 c 1) „Neopancéřované bojové jednotky se mohou účinně bránit pouze z vybudovaných pozic. ... Jejich obranné prostory je třeba určovat především tam, kde terén umožňuje maximální účinek jejich protitankových zbraní. ... Podpora obrněnými jednotkami a případné vyproštění (posily) musí být vždy předem plánovány. To platí především pro výsadkové jednotky.“ (TF/G 2718).

3 c 2) Při dostatečné době varování bude divize schopna nastoupit do obrany v plánovaném uspořádání jednotek s plným personálním i materiálním stavem. Pro obranu na frontě o šířce 120 km budou k dispozici:

- LLBrig 25
- LLBrig 26 (případně bez jednotek AMF)
- GebJgBrig 23

Divizi však chybí všechny organické divizní jednotky, kromě spojovacího praporu. Divize je proto pouze omezeně schopna bojového nasazení a sama o sobě není schopna vést vševojskový boj.

3 c 3) Výsadkové brigády se skládají ze 3 výsadkových praporů (FschJgBtl – struktura HStru 4) a 1 mobilizačního výsadkového praporu (HM 3). Mobilizační výsadkové prapory (HM 3) však mají být v 90. letech zrušeny, a proto je lze do hodnocení bojové síly započítat pouze omezeně.

FschJgBtl (HStru 4) mají tabulkový stav 498 vojáků, z nichž je určeno pro pěchotní boj na krátké a velmi krátké vzdálenosti (u praporu HM 3 je to 279 vojáků). Z toho vyplývá „zákopová síla“ 636 vojáků na brigádu, nebo 915 vojáků při započtení mobilizačního praporu (podrobnosti viz příloha C).

Výsadková brigáda má k dispozici následující hlavní zbraňové systémy:

- 60 protitankových střel TOW
- 36 dvacetimilimetrových kanónů FK 20 (+ 9 tažených FK 20 v mobilizačním praporu)
- 24 protitankových střel MILAN
- 18 minometů

Při této síle by měla být výsadkové brigádě pro trvalou obranu přidělena bojová zóna o šířce 9 km (3 × 3 km). Jednotky by měly mít při tvrdém kamenitém podloží alespoň 48 hodin na vybudování obranných postavení.

Zavedením lehce pancéřovaných obrněných vozidel WIESEL od roku 1989 se zvýší mobilita výsadkových brigád na bojišti. Vozidlo WIESEL má však velmi omezenou ochranu a nejde o výsadkový tank (Luftlandepanzer).

Výsadkové brigády potřebují pro účinné využití své hlavní zbraně protitankové střely TOW dobré možnosti zásahu na větší vzdálenosti. V německých středohorských oblastech jsou tyto možnosti zásahu vzhledem k dohledu celkově od uspokojivých až po velmi špatné. Ve srovnání se středohorskými oblastmi Spolkové republiky jsou tyto podmínky nejhorší na ŠUMAVĚ a BAVORSKÉM LESE (podrobnosti v příloze D). Bojová hodnota výsadkových brigád při obraně v prostoru BAVORSKÉHO LESE je proto kvůli terénu omezená.

Výsadková brigáda nedisponuje žádnou další bojovou podporou kromě minometné roty (částečně kádrové) a výsadkové ženijní roty.

3 c 4) Brigáda horské pěchoty (GebJgBrig) je se svými 4 prapory pěší brigádou Bundeswehru s největší „zákopovou silou“ 1640 bojovníků a již z tohoto důvodu je dobře vhodná pro boj v silně zalesněném a členitém terénu.

Z těžkých zbraní má brigáda k dispozici:

- 84 protitankových střel MILAN
- 32 dvacetimilimetrových kanónů FK 20 mm
- 17 tanků Leopard I
- 18 houfnic 155 mm
- 24 minometů (část z nich samohybných)

Brigáda je schopna vlastními silami vést vševojskový boj. V obraně jí může být přidělen bojový úsek o šířce až 15 km. Pohyblivost brigády je však omezená.

3 c 5) Divize a její brigády disponují v rámci organického dělostřelectva:

- LLArtRgtStab 9 (štáb výsadkového dělostřeleckého pluku 9)
- FArtBtl 235 (dělostřelecký prapor 235)
- LLArtBtr 9 (pokud není nasazena AMF(L)) (výsadkovou dělostřeleckou baterii 9 (pokud není nasazena jednotka AMF(L))

Šířka bojového pásu, předpokládaná síla nepřátelské dělostřelectva a obtížný terén, který značně omezuje průzkum, vyžadují minimálně takovou dělostřeleckou podporu, jaká je běžně k dispozici divizi (včetně dělostřeleckého průzkumu a meteorologické skupiny pro zajištění bezpečných podmínek pro střelbu).

Obecné řízení dělostřeleckého boje může štáb výsadkového dělostřeleckého pluku 9 převzít až po svém přesunu do prostoru operace. Kvůli velké šířce bojového pásma je však schopen řídit palbu pouze v hlavním směru obrany divize.

Pokud kvůli velké šířce fronty nelze zajistit překrývající se palebnou podporu, musí dělostřelectvo přesto pokrýt předpokládané směry nepřátelského útoku v celé šířce, podporovat obranu klíčových úseků terénu a umožnit soustředění palby více praporů v hlavním směru.

Hlavní úsilí dělostřeleckého průzkumu musí být soustředěno především v levé části bojového pásma a s nižší prioritou v pravé části. Obě průzkumné oblasti nelze pokrýt jednou baterií průzkumných dronů, a proto by musela být nasazena i dronová baterie dělostřeleckého velitelství (ArtKdo). Použití bezpilotního průzkumu je důležité i proto, že průzkum pomocí optických a akustických prostředků je v tomto terénu výrazně omezen.

Celkově by poměr dělostřeleckých sil neměl být horší než 1: 5, aby měla zejména lehkou pěchotou vedená obrana na široké frontě vůbec šanci na úspěch.

3 c 6) Divize a její brigády disponují v rámci organických ženijních sil:

- LLPiKp 250 a 260 (výsadkové ženijní roty 250 a 260)
- GebPiKp 230 (ženijní rotu horských myslivců 230)

Šířka bojového pásma, nedostatečná obrněná ochrana jednotek, částečně nutná statická obrana a poloha DUNAJE v týlu brigád vyžadují intenzivní ženijní podporu při přípravě a vedení obranného boje.

V prostoru CHAM-FURTHER SENKE musí být terén systematicky zesílen pro zdržovací boj a obranu, aby bylo možné zabránit rozvinutí úderné síly nepřítele v hlavním směru útoku, využít překážky a minová pole i s relativně malými silami a vytvořit podmínky pro udržení klíčového terénu.

Zvláště brigáda nasazená v hlavním obranném směru musí dostat intenzivní podporu při budování polních opevnění, aby byla do 48 hodin připravena k obraně ve skalnatém terénu.

S ženijním praporem, který disponuje prostředky pro rozmetání min, lze v hlavním obranném směru zajistit potřebnou ženijní podporu nad rámec brigádních ženijních rot.

Ve středním úseku bude muset být brigáda nasazena na tak široké frontě, že udržení území bude možné pouze s velmi rozptýlenými silami. Rychlému průlomu nepřítele je třeba čelit především hluboce vrstveným systémem překážek.

Aby bylo možné současně podporovat území pomocí zátarasů a výstavby polních opevnění, je i ve středním úseku nutná podpora ženijním praporem, a to až do dosažení obranyschopnosti v prostoru obrany brigády.

V pravém úseku platí, byť v mírnější podobě, stejné podmínky jako pro CHAM-FURTHER-SENKE. Časově omezená podpora ze strany oslabeného ženijního praporu by zde byla dostačující.

Přechody přes DUNAJ mezi ŘEZNEM a PASOVEM jsou silně ohroženy nepřátelskými výsadkovými operacemi. Nelze také vyloučit, že zde nasazené teritoriální zabezpečovací jednotky (TerrH), které nebudou podřízeny divizi, provedou nouzové demolice mostů.

Aby bylo možné případně stáhnout síly nasazené v přední linii, přesouvat zálohy a zajistit zásobování přes DUNAJ, musí být k dispozici dostatečné ženijní síly, schopné vybudovat dva válečné přechody přes DUNAJ. Pro zajištění pohybu v prostoru divize se zdají být dostatečné jedna ženijní rota (PiKp) a jedna mostní / ženijně-strojní rota (PiMasch/BrKp). Tyto jednotky by měl mít k dispozici ženijní prapor (PiBtl) trvale podřízený divizi.

3 c 7) Divize nemá vlastní organické protiletadlové jednotky. Úkol divize vyžaduje od protiletadlových jednotek:

- ochranu přesunů jednotek do bojového prostoru,
- ochranu při budování obranných pozic a obrany klíčového terénu ve třech brigádních sektorech,
- ochranu dělostřelectva, divizních rezerv a důležitých přechodů přes DUNAJ,
- ochranu zásobovacích tras a velitelských stanovišť.

K plnění těchto úkolů na prostoru o šířce 120 km a hloubce 60 km (včetně jihozápadního břehu DUNAJE) je zapotřebí nejméně síla jednoho protiletadlového pluku.

3 c 8) Hlavní úsilí letecké podpory v podobě leteckých útoků a leteckého průzkumu bude zpočátku spočívat v oblasti působnosti sboru. Sbor však musí být připraven poskytnout silně roztažené divizi bez vlastních průzkumných prostředků potřebné zpravodajské informace získané leteckým průzkumem a případně silnými leteckými údery zabránit rychlému průlomu nepřítele k DUNAJI.

3 c 9) Divizi s velmi omezenou pohyblivostí je pro spojovací a průzkumné úkoly k dispozici pouze mobilizační vrtulníkovou jednotka HFlgZg 9. To je nedostatečné už jen pro udržení spojení na široké frontě a už vůbec ne pro komplexní kontrolu prostoru. Kromě udržování spojení je obzvláště důležité sledovat nepřehledný terén v nadměrně širokém bojovém pásmu a provádět částečně průzkum a řízení palby ze vzduchu. Kromě toho přesuny těžiště nasazení lehké, vzdušně mobilní pěchoty jsou rychlé jen tehdy, pokud je k dispozici dostatečný letecký transportní prostor pro přesun lidí i materiálu.

Vzhledem k tomu, že divize sama má pouze omezené možnosti pro rychlý přesun protitankových sil, mělo by být v CHAM-FURTHER-SENKE plánováno s vysokou prioritou hromadné nasazení protitankových vrtulníků (PAH).

Omezené využití vzdušné mobility je možné za pomoci:

- sil jedné vrtulníkové letky armádního letectva,
- 1 lehké transportní letky (LTH) přímo podřízené,
- 1 střední transportní letky (MTH) v součinnosti,
- plánování a přípravy masového nasazení protitankových vrtulníků

3 c 10) Kromě nedostatku technických průzkumných prostředků chybí divizi také obrněné průzkumné jednotky pro nasazení v CHAM-FURTHER-SENKE a v pravém úseku divize. Síly o velikosti 2 průzkumných rot jsou schopny, vzhledem k terénu, zajistit dostatečný počet obrněných průzkumných oddílů.

3 c 11) Výsadkový spojovací výcvikový prapor 9 (LLFmLehrBtl 9) nedisponuje plným vybavením standardního divizního spojovacího praporu. Pro nasazení divize v obraně se 3 brigádami a s nutným posílením bojovými podpůrnými jednotkami musí být zajištěny prostředky pro spojení na úrovni divize.

V oblasti radiotechnického a elektronického průzkumu je, zejména kvůli velkému roztažení sil, zásadní včas a v úzké spolupráci s průzkumnými silami sboru odhalit rozestavení, zahájení útoku, směry pohybu a vytváření hlavního úsilí (těžiště). K tomu je nutné disponovat divizní spojovací (průzkumnou) rotu (FmKp D).

3 c 12) Logistické požadavky v příloze E.

3 c 13) Přesné srovnání sil z hlediska času a prostoru není možné, protože nasazení nepřátelských sil lze pouze odhadovat. Za přijatelný se považuje poměr 1 : 3 u bojových jednotek a 1 : 5 u dělostřelectva. Tento poměr se na první pohled jeví jako přijatelný a ve spojení s výhodami terénu a terénními posilami pro obranu není nepříznivý. Je však třeba vzít v úvahu, že nepřítel může zejména díky soustředění sil a kvůli roztažení a omezené mobilitě vlastních jednotek lokálně vytvořit drtivou převahu a údernou sílu. To znamená, že průlom k DUNAJI lze zabránit pouze mobilními obrněnými a posilami schopnými rychle přesouvat těžiště obrany.

Závěry:

- Divize musí být posílena bojovými, podpůrnými, velitelskými a logistickými jednotkami tak, aby byla schopna, podobně jako mechanizovaná divize (PzGrenDiv), vést ve vlastním úseku samostatně obranu.
- Velitelství divize musí být odpovídajícím způsobem posíleno personálně i materiálně, aby mohlo vést vševojskový boj.
- Při převážně statické obraně by měly mít lehké brigády přiděleny úseky v normální šířce, zejména brigáda v hlavním směru.
- Zavedení vozidel WIESEL zvyšuje bojovou hodnotu výsadkových jednotek ve zdržovacích a obranných operacích, ale neumožňuje jejich použití jako mechanizovaných jednotek.
- Mobilizační výsadkové prapory (HM 3) musí být v rámci výsadkových brigád zachovány i v 90. letech, aby bylo k dispozici dostatečné množství pěchoty, které bude odpovídat terénu s hustou vegetací a postačí pro rozptýlený způsob boje.
- Výsadkové brigády (LLBrig) musí být nasazeny v takových úsecích terénu, kde je možné efektivně využívat protitankové řízené střely TOW (levý a pravý úsek terénu).
- Výsadkové brigády musí být pro obranu včas posíleny, zejména dělostřelectvem, ženisty a obrněnou zálohou.
- Horská brigáda (GebJgBrig) je vhodná pro nasazení ve středním úseku, mimo jiné díky své vyšší pěchotní síle.
- Bojový úsek přidělený horské brigádě však nesmí být natolik roztažen, aby již jeho samotná kontrola činila potíže.
- Aby bylo možné v částečně staticky vedené obraně dlouhodobě uspět alespoň v klíčovém terénu, musí všechny brigády disponovat obrněnou zálohou.
- Nedostatečná ochrana proti tankům neumožňuje statickou obranu v dosahu nepřátelského dělostřelectva poblíž státní hranice.
- Vybavení horské brigády 84 komplety MILAN znamená, že trvalou obranu je nutné plánovat v prostoru, kde tyto zbraně mohou účinně působit – v prostoru REGENSKÉ KOTLINY (REGEN SENKE).
- Aby bylo možné zajistit plnění úkolu 1. výsadkové divize (1. LLDiv) z hlediska dělostřelectva, je třeba přidělit:

- divizi:

- 1 dělostřelecký prapor (FArtBtl)
 - 1 raketový dělostřelecký prapor (RakArtBtl)
 - 1 posílený průzkumný (pozorovací) prapor (BeobBtl)
- brigádám:
 - každé 1 samohybný dělostřelecký prapor (PzArtBtl)
- Protože vlastní dělostřelecké prostředky nestačí k potlačení nepřátelského dělostřelectva, musí být předem naplánováno nasazení leteckých sil proti nepřátelskému dělostřelectvu.
- Divize by měla být posílena následujícími ženijními jednotkami:
 - 1 ženijním praporem trvale podřízeným (jeho velitel zároveň velitel divizního ženijního vojska)
 - 2 ženijními prapory dočasně podřízenými
 - možností přidat další síly pro výstavbu až 2 ženijních mostů
- Divize by měla být posílena protivzdušnými silami v síle pluku.
- Sbor musí být připraven dočasně přesunout hlavní úsilí letecké podpory mimo vlastní těžiště sboru.
- Divize by měla být podporována/posílena následujícími vrtulníkovými jednotkami:
 - jednotkami jedné vrtulníkové letky (armádní letectvo)
 - 1 lehkou transportní letkou (LTH) přímo podřízenou divizi
 - 1 střední transportní letkou (MTH) v součinnosti s divizí
 - plánovaným nasazením hromadných protitankových vrtulníků (PAH)
- Divizi by měly být přiděleny obrněné průzkumné jednotky minimálně o síle 2 rot. Potřeba průzkumných jednotek se zvýší, pokud nelze zajistit síly pro vzdušný průzkum.
- Musí být poskytnut personál pro zřízení průzkumného velitelství, podřízena spojovací rota (FmKp) a zajistit, aby byl divizní spojovací prapor schopen plně zabezpečit spojení v rámci divize.
- Ze všech posil mají rozhodující význam především ty, které umožňují rychlé přesunutí těžiště a aktivní protiútoky na nepřítele.
- Z toho vyplývající logistické důsledky jsou řešeny v samostatném hodnocení (viz **část 7 příloha E**).

3 d) Čas

Nevýhodně rozmístěné divizní velitelství (DivKdo) a výsadkové brigády budou muset být včas přesunuty do předních prostorů, aby spolu s výhodně rozmístěnou 23. horskou brigádou byly k dispozici i při krátké době varování.

Vzhledem k tomu, že lehká pěchota má pro pohyb na bojišti nedostatečnou ochranu a disponuje jen omezenými prostředky pro budování obranných pozic, musí být podporována silnými ženijními jednotkami a musí mít dostatek času na vybudování obrany.

V kamenitém terénu středních hor je budování obranných postavení, pokud vůbec lze, velmi časově náročné. Ženijní jednotky musí poskytovat podporu pomocí odstřelů. Na vybudování obrany klíčových úseků terénu je třeba počítat s normou nejméně 72 hodin. Při krátké době varování není tento čas k dispozici a musí být případně vybojován.

Lehká pěchota je však pro zdržovací boj vhodná jen omezeně, proto musí být už od velmi časných fází mobilizace posílena bojovými jednotkami i jednotkami bojové podpory.

Části výsadkových brigád jsou k dispozici až s velkým zpožděním:

- Mobilizační výsadkové prapory (HM 3) až 10 dní po mobilizaci a totéž platí pro další mobilizační jednotky výsadkových a horských brigád.
- FschJgBtl 261 je, stejně jako LL/LVsuKp 909, vázán bezpečnostními úkoly a uvolní se až po vystřídání jednotkami teritoriální obrany, tedy ještě později než prapory HM 3.

- FschJgBtl 262 / 263 mohou být vázány v rámci AMF (Allied Mobile Force) a proto nemusí být pro divizi včas dostupné.

To znamená, že LLBrig 26 má při krátké době varování omezenou bojeschopnost, nemůže být nasazena v hlavním směru a musí být včas posílena. Situaci lze zlepšit uvolněním jednotek LLBrig 25 a 26 z jejich zabezpečovacích úkolů.

Závěry:

- Velitelství divize a brigád musí být včas přesunuty do prostorů blízko nasazení.
- Posily musí být podřízeny již od rané fáze poplachových opatření.
- Pro budování polních opevnění jsou včas zapotřebí silné ženijní jednotky.
- FschJgBtl 261 a LL/LVsuKp 909 by měly být uvolněny ze zajišťovacích úkolů.
- LLBrig 26 nesmí být nasazena v hlavním směru (těžišti), kvůli možnému nedostatku sil vázaných v rámci AMF.

3 e) Prostor

Rozsah přiděleného prostoru zásadně určuje operační plánování. Při šířce cca 120 km je prostor pro obranu třemi lehkými brigádami více než trojnásobně přetížený. Úspěšná obrana v takto širokém prostoru vyžaduje vysokou mobilitu a kvalitní průzkum. Lehké brigády nedisponují ani dostatečnou pohyblivostí, ani odpovídajícími průzkumnými prostředky. Musí tedy být výrazně posíleny.

Prostor je pro stávající síly nejen přetížený, ale také velmi nepřehledný a obtížně sledovatelný.

Lineární obrana např. 4 horskými prapory na šířce cca 60 km překračuje standardní šířku bojového pásu jednoho horského praporu o 5násobek, tj. místo normálních 3 km na prapor až cca 15 km na prapor. Síly pro zdržovací manévry, klamání nepřítele (např. předstíráním předsunutých obranných linií), pro zabezpečení a vytvoření záloh již nejsou k dispozici. Velitel jednotky ztrácí schopnost iniciativy.

I kdyby se od horské brigády nasazené ve středním úseku, který je z hlediska obrany výhodnější, očekávalo pětínásobné překročení šířky bojového pásu, stále by pro lehké výsadkové brigády nasazené v hlavním a vedlejším směru úderu se 3, v příznivém případě 4 prapory, zbývaly 20–40 km široké úseky.

Rozdělení bojových pásů vyplývající z činnosti nepřítele a struktury terénu – 20 km v CHAM-FURTHER-SENKE a 40 km v pravém úseku – je bráno jako základ. To znamená více než dvojnásobné přetížení brigády nasazené v hlavním směru a více než čtyřnásobné přetížení brigády ve vedlejším směru.

Takové úkoly lze velitelům jednotek a jejich vojákům uložit pouze tehdy, pokud budou jednotky natolik posíleny, že bude možné vytvořit těžiště a vznikne šance převzít iniciativu v obraně. Takové posílení je však při daném přetížení jen obtížně realizovatelné. Udržení prostoru se v žádném případě nesmí stát „fetišem“, protože prostor je pouze jednou ze tří určujících faktorů boje.

Pokud jsou přetížené síly při nedostatečných rezervách jednou prolomeny, pak jsou ztraceny jak síly, tak i prostor. Je tedy nutné omezit přetížení, šetřit vlastní síly i za cenu částečného vzdání se prostoru, a přitom prostor jako celek udržet.

Vedení boje v rozvolněné sestavě je ostatně jednou z možností lehké pěchoty, jak čelit zesílené nepřátelské palbě. Zároveň terén alespoň v ZADNÍM BAVORSKÉM LESE a na ŠUMAVĚ zvyhodňuje pěší přesun a umožňuje zesilování terénu. Tyto podmínky je třeba využít ve vlastní prospěch tak, že část výsadkových praporů a praporů horských myslivců bojovat ve velmi rozptýleném uspořádání v návaznosti na hloubkově členěné zátarasy, srovnatelně s taktikou silných partyzánských oddílů v ZADNÍM BAVORSKÉM LESE a na ŠUMAVĚ, bude zdržovat nepřítele, předstírat hlavní obrannou linii,

přepadávat jej v operačních prostorech, ochromovat jeho velení a zásobování a tím opotřebovávat jeho síly, vázat je a kontrolovat prostor. Tímto způsobem může lehká pěchota, která je pro klasicky vedený zdržovací boj méně vhodná, vybojovat potřebný čas pro vybudování obrany jinými silami.

Takový způsob boje sice brání nepříteli v rychlém průlomu, nikoli však v průlomu k DUNAJI. Převážná část výsadkových praporů a praporů horských myslivců proto musí být od počátku bojové činnosti nasazena k držení průlomových úseků směrem k DUNAJI.

K udržení takového klíčového terénu musí jednotky vytvořit skutečné opěrné body a připravit se na dlouhodobou obranu.

Udržením klíčových úseků terénu lze ve spojení s kontrolou prostoru v týlu nepřítele udržet tento prostor, nelze však zabránit nepříteli v obchvatu jednotlivých částí klíčového terénu směrem k DUNAJI. Velké svazky proto musí disponovat pohyblivými zálohami, které mohou nepřítele zachytit a zničit.

Malá hloubka prostoru od státní hranice k DUNAJI spolu se silně členitým a zalesněným terénem neumožňuje útok sil větších než prapor na křídla nepřítele. Místní, blíže držené zálohy mají větší šanci na úspěch než záloha v síle brigády nasazená za DUNAJEM.

Vzhledem k přílišnému roztažení prostoru jsou všechny síly vázány v bojových operacích. Pro zajištění, zejména v úsecích podél DUNAJE, nejsou k dispozici žádné volné síly. K tomu jsou zapotřebí nejméně dva zabezpečovací prapory.

V současnosti probíhá hranice divizí mezi DEGGENDORFEM a PASOVEM severovýchodně od DUNAJE. Přejechy přes DUNAJ tak spadají do odpovědnosti jižně nasazené divize. Vzhledem k předpokládanému záměru nepřítele a významu těchto přechodů pro přesuny, logistiku a manévrování záloh by měl být tento úsek DUNAJE jednoznačně svěřen do odpovědnosti divize, která má bránit BAVORSKÝ LES. Teritoriální bezpečnostní síly nasazené v této oblasti by měly být navíc podřízeny divizi, aby byla zajištěna jednotka odpovědnosti.

Celkově je – a pravděpodobně zůstane – poměr dostupných a případně posilujících sil k prostoru velmi nepříznivý. Tento výrazný nedostatek lze částečně zmírnit zkrácením velitelských linií. Odstranit jej však lze pouze přidělením užšího bojového pásma. Pokud by CHAM-FURTHER-SENKE byla svěřena do odpovědnosti mechanizovaných sil a levého souseda, byl by tak lépe zohledněn předpokládaný směr hlavního úderu nepřítele a výrazně by se zvýšily šance, že výsadková divize se třemi lehkými brigádami splní obranný úkol. Základní problém, že výsadková divize musí být v oblasti velení, bojové podpory a logistických jednotek doplněna na plný divizní stav a posílena pohyblivými zálohami, však nelze vyřešit ani zúžením bojového pásma v oblasti CHAM-FURTHER-SENKE, pokud je úkolem „obrana“.

Závěry:

- I z analýzy faktoru prostoru vyplývají nezbytné požadavky na posílení průzkumnými prostředky a pohyblivými zálohami.
- Vzhledem k velmi silnému roztažení je úspěch v převážně lineární obraně vyloučen. Nelze nařídít VRV v celé šíři bojového pásma s tím, že tato linie má být vodítkem pro polohu předních obranných postavení a že již zde má být zlomena útočná síla nepřítele.
- Vedení boje může získat hloubku pouze tehdy, pokud je prostor udržen a dostupný prostor je takticky využit.
- Pro zdržovací a opotřebovací boj je nutné částem výsadkových a horských praporů přidělit operační prostory, ve kterých budou bojovat ve velmi rozptýlených formacích podle taktiky partyzánských oddílů a které budou i po jejich obsazení nepřítelem i nadále kontrolovat.
- Úseky klíčového terénu je třeba v každém brigádním obranném prostoru trvale bránit.

- Brigádám musí být jako mobilní zálohy k dispozici obrněné jednotky v síle praporu.
- Divize musí být schopna vytvářet těžiště spíše přesunem palby než nasazením bojových jednotek.
- Divizi by měly být podřízeny dva zabezpečovací prapory a také teritoriální zabezpečovací síly nasazené na DUNAJI.
- řeka DUNAJ a její přechody by měly jednoznačně spadat do odpovědnosti divize.
- Je třeba prověřit, zda lze odpovědnost za oblast CHAM-FURTHER-SENKE převést na levého souseda. Tato možnost zde však není dále rozpracována.

4. Možná řešení

Z analýzy faktorů vyplývají tři varianty řešení, které se liší polohou možné přední obranné linie (VRV) nebo způsobem nasazení sil. Ve všech variantách jsou nasazeny tři brigády vedle sebe, protože šířka bojového pásma a očekávané nasazení nepřátelských sil v prostoru CHAM-FURTHER-SENKE neumožňují držet přední linii pouze dvěma brigádami, například za účelem vytvoření vzdušně mobilní zálohy o síle brigády.

4 a) 1. výsadková divize brání třemi brigádami vedle sebe prostor v blízkosti hranice s využitím překážkového účinku ZADNÍHO BAVORSKÉHO LESA. V těžišti vlevo jednou výsadkovou brigádou. Linie VRV vede GEIGANT (UQ 3267) – WEIDING (UQ 3758) – LEMING (UQ 4862) – LAM (UQ 5851) – LUDWIGSTHAL (UQ 7235) – KREUZBERG (UQ 9311) – KLAFFERSTRASS (VP 1298), aby nepříteli znemožnila přístup k terénu s lepšími manévrovacími možnostmi jihozápadně od kopcovitého hřebene a tím zabránila rychlému průlomu k DUNAJI.

4 a 1) Výhody:

- nepřítel je zachycen včas a daleko před „klíčovými body“,
- nepřítel nemůže zpočátku rozvinout útok ani hloubku sestavy,
- je využit překážkový účinek ZADNÍHO BAVORSKÉHO LESA,
- hřeben, který má velký význam pro nepřátelský průzkum, zůstává zpočátku v našich rukou,
- obrana má – alespoň z hlediska prostoru – výhodnou hloubku až k DUNAJI,
- protože se v současnosti jedná o přední obrannou linii 1. horské divize, lze převzít řadu jejích plánů a přípravu obrany.

4 a 2) Nevýhody:

- vlastní jednotky mají při krátké době varování nedostatečný čas k vybudování trvalé obrany z polních postavení,
- jednotky jsou při převážně lineárním nasazení značně roztaženy, nemohou vytvořit hloubku obrany a splnění úkolu je kvůli omezené pohyblivosti ohroženo již při průniku nepřítel do mělké obrany,
- není možné flexibilní vedení operace,
- lehká pěchota je ve vzdálenosti 5–10 km od státní hranice vystavena intenzivnímu opotřebením, zejména nepřátelskou dělostřelbou, kterému při své omezené pohyblivosti nebude dlouho odolávat.

4 b) 1. výsadková divize brání v prostoru podél silnice B 85 – REGEN SENKE – ILZ třemi brigádami vedle sebe, v těžišti vlevo je jedna výsadková brigáda. Linie VRV vede PEMFLING (UQ 2660) – LEDERDORN (UQ 4052) – SCHÖNAU (UQ 5137) – RINCHNACH (UQ 6824) – MITTERNACH (UQ 7810) – FISCHHAUS (UP 8591) – PASSAU (UP 8783), aby zabránila nepříteli v průlomu k DUNAJI v terénu, který je nejvhodnější pro nasazení protitankových zbraní s dlouhým dosahem.

4 b 1) Výhody:

- získá se hloubka pro zpomalení nepřátelského útoku,
- jednotky jsou opotřebávány až později,

- jednotky mohou své protitankové zbraně s dlouhým dosahem využít účinněji než v ZADNÍM BAVORSKÉM LESE,
- důležité klíčové prostory CHAM a REGEN mohou být od počátku drženy jednotkami připravenými k obraně,
- celkově je přední obranná linie kratší, snižuje se ohrožení pravého křídla a je využit překážkový účinek řeky ILZ,
- jednotky mají více času na vybudování obrany a díky větší hloubce získávají větší manévrovací možnosti pro vlastní vedení boje.

4 b 2) Nevýhody:

- bariérový účinek ZADNÍHO BAVORSKÉHO LESA není plně využit pro obranu,
- prostor FREYUNG – WALDKIRCHEN není bráněn,
- nepříteli není trvale zabráněn přístup do prostoru, který dobře umožňuje mechanizované operace na úrovni divize.
- přetížení jednotek je stále natolik výrazné, že lineárně a staticky nasazené lehké jednotky nemají dostatečnou šanci na trvalý úspěch v obraně.

4 c) 1. výsadková divize brání zahajuje boj v blízkosti hranice s výrazně rozptýlenými silami určenými pro boj malými skupinami, těmito silami kontroluje ZADNÍ BAVORSKÝ LES, trvale brání klíčové prostory kolem CHAM, REGEN a TITTILING a udržuje pohyblivé zálohy pro zachycení nepřítele a pro místní protiútoky, aby již v ZADNÍM BAVORSKÉM LESE vázala a opotřebovala silné nepřátelské síly, soustředila obranu na důležité terénní úseky a tím zabránila rychlému průlomu nepřítele k DUNAJI.

4 c 1) Výhody:

- rozptýlená pěchota je relativně dobře chráněna před nepřátelskou palbou,
- projeví se hlavní přednost lehké pěchoty, tedy pěší boj s vysokou pohyblivostí v hustě porostlém a členitém terénu,
- s výrazně rozptýlenou pěchotou lze s relativně malými silami v návaznosti na překážky nepřítele zdržovat a po jeho průlomu opotřeboávat,
- obrana klíčového terénu umožňuje jednoznačné vytváření hlavních směrů úsilí,
- poloha klíčového terénu umožňuje nasazení protitankových zbraní s dlouhým dostřelem a zároveň časově i přípravu obrany,
- takové operační plánování pro lehkou pěchotu nejlépe sladí podmínky prostoru, palby a pohybu a ponechává prostor pro převzetí iniciativy.

4 c 2) Nevýhody:

- souvislá obrana není možná, útočnou sílu nepřítele nelze zlomit ještě před dobytím určitých úseků terénu,
- nepřítel se může rozvinout a následně využít četné průchody, které nelze všechny hlídat a zablokovat,
- nelze zabránit tomu, aby nepřátelské přední jednotky relativně rychle dosáhly DUNAJE.

U žádného z navržených řešení není vzhledem k šířce bojového pásma a pravděpodobně jen omezeně možnému posílení divize dalšími jednotkami zaručeno splnění úkolu „bránit se na ŠUMAVĚ a v BAVORSKÉM LESE a zabránit průlomu k DUNAJI“.

5. Návrh

Ve srovnání s ostatními je nejvhodnější řešení pro nasazení 1. lehké divize se 3 lehkými brigádami, které:

- umožňuje zahájení boje v blízkosti hranice
- díky rozptýlení chrání alespoň části lehké pěchoty před brzkým silným opotřebením,
- může zajistit potřebný čas k vybudování trvalé obrany klíčového terénu z polních postavení,
- umožňuje nasazení hlavních zbraní,
- dává obraně hloubku,
- dává veliteli jednotek šanci převzít v boji iniciativu a zabrání tomu, aby nepřítel ovládl prostor ŠUMAVY a BAVORSKÉHO LESE jako předpoklad pro útok silných jednotek přes DUNAJ

Tato kritéria splňuje varianta řešení c). 1. výsadkové divizi by tedy mohl být uložen následující úkol:

- zahájit boj v blízkosti hranice,
- vázat a opotřebovat nepřítele v ZADNÍM BAVORSKÉM LESE,
- držet klíčový terén v prostoru CHAM, REGEN a TITTLING,
- zabránit nepříteli ovládnout prostor severovýchodně od DUNAJE.

K tomu musí být 1. výsadková divize posílena následovně:

- personál pro velení 1. výsadkové divize k řízení vševojskového boje,
- bojové jednotky (podřízené) (Kampftruppen)
 - 3 prapory obrněných jednotek
 - 1 obrněný průzkumný prapor
 - 2 prapory zabezpečovacích jednotek
- dělostřelectvo (podřízené)
 - 1 prapor polního dělostřelectva (divizní) (FArtBtl)
 - 1 raketový dělostřelecký prapor (divizní) (RakArtBtl)
 - 1 posílený prapor dělostřeleckého průzkumu (divizní) (BeobBtl)
 - 2 prapory samohybného dělostřelectva pro výsadkové brigády (PzArtBtl)
- ženijní jednotky
 - 1 ženijní prapor trvale podřízen
 - 2 ženijní prapory dočasně podřízeny
- protivzdušná obrana
 - pluk protivzdušné obrany podřízen
- armádní letectvo
 - letka armádního letectva (divizní) podřízena
 - 1 letka lehkých transportních vrtulníků podřízena
 - 1 letka středních transportních vrtulníků určena ke spolupráci
- ochrana proti ZHN
 - 2 roty chemické ochrany podřízeny
- velitelské jednotky
 - zvýšení kapacity LLFmLtBtl 9
 - spojovací rota (divizní) podřízena
 - rota polní vojenské policie podřízena
- logistické jednotky
 - dle přílohy E

Kromě toho se musí sbor připravit především na podporu prostřednictvím:

- leteckého průzkumu
- letecké podpory (BAI)
- hromadného nasazení protitankových vrtulníků (PAH)

- další přepravní kapacity armádního letectva.

Sbor by měl zajistit, aby:

- bylo zabráněno plánovanému rozpuštění mobilizačního výsadkového praporu (HM 3),
- výsadkový prapor 261 a LL/LVsuKp 909 byly uvolněny ze zajišťovacích úkolů
- všechna posílení divize byla k dispozici v prostoru nasazení již při včasném vyhlášení poplachu.

Závěrečné poznámky

Největší hrozbu pro pěchotu představuje nepřátelské dělostřelectvo. Je třeba počítat s tím, že všechny nechráněné jednotky v odhalených obranných postaveních budou okamžitě zničeny. Jednotky v polních postaveních budou relativně rychle oslabeny. Lehká pěchota se proto musí tomuto opotřebování vyhýbat výrazným rozptýlením do širšího prostoru, pokud to úkol dovolí.

Pokud nelze na základě poměru prostoru a sil s velkou pravděpodobností zabránit průnikům a průlomům, pak nelze ani požadovat obranu v tom smyslu, že by nepříteli bylo zamezeno v postupu do chráněného prostoru. Lze pak nanejvýš dosáhnout toho, že nepříteli bude znemožněno ovládnout prostor důležitý pro vývoj bitvy.

Síla neobrněné pěchoty je daná přímým výsledkem palby podpůrných zbraní. S dostupnými protitankovými zbraněmi ale nelze v daném terénu dosáhnout rozhodujícího účinku. Zvýšení obranné schopnosti divize je možné pouze zvýšením účinku podpůrné palby. V tomto smyslu nasazení 1. výsadkové divize se třemi lehkými brigádami v prostoru ŠUMAVY a BAVORSKÉHO LESA nepřináší očekávané výsledky.

Část 4 – Příloha A (Hodnocení terénu)

1. Obecný přehled

Terén, který má divize držet, je součástí DOLNÍHO BAVORSKA a je celkově označován jako BAVORSKÝ LES. Z přírodního hlediska jej lze rozdělit na:

- CHAM-FURTHER-SENKE (CHAM-FURTHERSKÁ NÍŽINA) jako strategicky výhodná vstupní brána ve směru na REGENSBURG;
- ZADNÍ BAVORSKÝ LES (BÖHMERWALD – ŠUMAVA), lesnatá oblast s průměrnou šířkou 15 km táhnoucí se na jihovýchod, terén nepříznivý pro pohyb s vrcholy přesahující 1 200 m, protkaný úzkými roklemi a údolími;
- REGEN-SENKE (REGENSKÁ NÍŽINA), nížinný prostor táhnoucí se z jihovýchodu na severozápad, která se v oblasti CHAM spojuje s CHAM-FURTHER-SENKE;
- PŘEDNÍ BAVORSKÝ LES, přibližně 50 km dlouhý a 8–12 km široký souvislý horský hřeben, který se táhne ze severozápadu na jihovýchod nadmořskou výškou mezi 700–1000 m, významný je prudký sestup k DUNAJI
- FALKENSTEINER VORWALD (FALKENSTEINSKÉ PŘEDHŮŘÍ), kopcovitá oblast táhnoucí se od ohybu řeky REGEN na severozápadě až po DEGGENDORF na jihovýchodě s nadmořskou výškou mezi 500 a 700 m.

Zvláštní význam mají protitankové, za sebou rozložené středohorské překážky napříč směrem útoku a hlavní průchody:

- WALDMÜNCHEN – CHAM
- FURTH – CHAM – STRAUBING
- BAYERISCH EISENSTEIN – REGEN – DEGGENDORF
- PHILIPPSREUTH – FREYUNG – VILSHOFEN

2. Posouzení úseků terénu

2 a) prostor WALDMÜNCHEN (UQ 37) – RITTSTEIG (UQ 55) – CHAM (UQ 35)

CHAM-FURTHER SENKE je relativně otevřená, téměř rovná, 30 km dlouhá a 1 až 5 km široká kotlina mezi HORNOFALCKÝM LESEM a ZADNÍM BAVORSKÝM LESEM (OBERPFÄLZER WALD a HINTERER BAYERISCHER WALD). Jedná se o jediný větší přirozený průchod v obranném prostoru divize. Pouze tato kotlina umožňuje nasazení 2 pluků v prvním sledu. Zde je proto třeba počítat s hlavním úderem nepřítele ve směru na DUNAJ. Tomuto předpokládanému hlavnímu úderu je třeba čelit vlastním hlavními úsilím.

Možné směry útoku v hlavním směru:

- FOLMAVA (UQ 4469) – FURTH (UQ 4364) – WEIDING (UQ 3759) – CHAM (UQ 3055)
- VŠERUBY (UQ 5367) – ESCHLKAM (UQ 4863) – CHAMERAU (UQ 3652)

V průběhu těchto směrů nabízejí úzká místa několikrát možnost trvale zdržet nebo zachytit nepřítele, k tomu je třeba soustředit síly.

Možné obchvatové manévry:

- Z WALDMÜNCHEN přes GLEISSENBERG (UQ 3665) nebo GEIGANT (UQ 3166) nebo GRAFFENKIRCHEN (UQ 2764) na CHAM (UQ 3055)
- Z WALDMÜNCHEN přes STAMSRIED (UQ 2161) na RODING (UQ 1952)
- Z RITTSTEIG (UQ 5857) přes HOHENWARTH (UQ 5052) na KÖTZTING (UQ 4449)

Jelikož tyto po manévry směřují do CHAM-FURTHER SENKE, která má pro útočníka funkci klíčového prostoru a nabízí se jako mezicíl, bude rozhodující držet prostor před touto kotlinou nebo samotnou kotlinu, avšak nikoli před linií WEIDING (UQ 3759) – HOHENWARTH (UQ 5052), aby nedošlo k roztržtění sil. Zde nasazené síly se musí navíc připravit na držení levého křídla.

Obce FURTH (UQ 4364) – CHAM (UQ 3055) – KÖTZTING (UQ 4449) a řeky CHAMB a REGEN brání v celé oblasti kotliny rychlým pohybům ve směru východ-západ. Tento brzdicí účinek je nutné využít při zdržování i k obraně.

Útočící síly musí bezpodmínečně otevřít úzká hrdla ARNSCHWANG (UQ 4160), WEIDING (UQ 3759) a HOHENWARTH (UQ 5052). Zde je možné dosáhnout trvalého zdržovacího účinku.

Zalesněné hřebeny po obou stranách CHAM-FURTHER SENKE mají velký význam pro průzkum, protože odtud lze získat informace o zahájení útoku a nasazení sil. Tyto výšiny je proto třeba udržet co nejdéle pod vlastní kontrolou prostřednictvím dlouhodobého zdržování. Při vedení obranných operací směrem k CHAM a v prostoru řeky REGEN je třeba nepříteli zabránit v nerušeném využívání těchto výšin. Celkově je CHAM-FURTHER SENKE vhodná pro útok motostřelecké divize. Četná omezení a překážky lze snadno zesílit ženijními opatřeními. Terén je vhodnější pro pohyblivou obranu obrněnými silami spíše než pro statickou obranu lehkou pěchotou. S lehkou pěchotou lze možnému nepřátelskému těžišti čelit vlastním těžištěm pouze tehdy, pokud zde nasazené jednotky:

- brání v přibližně standardní šířce,
- mají čas na přípravu trvalé obrany,
- mají silnou ženijní podporu,
- jsou posíleny vytvořením ohniska palby v tomto prostoru
- disponují pohyblivou obrněnou zálohou.

2 b) prostor RITTSTEIG (UQ 5857) – LUSEN (UQ 9122) – REGEN (UQ 6327)

ZADNÍ BAVORSKÝ LES se v této části vyznačuje svahy se sklonem 25–50 % a téměř souvislým zalesněním. S výjimkou údolí řeky GROSSEN REGEN u BAYERISCH EISENSTEIN (UQ 6942) v trase silnice B 11 až do ZWIESEL (UQ 7131) představuje tento hřeben pro mechanizovaného útočníka překážku, jejíž význam se může výrazně zvýšit při srážkách nebo dlouhodobé sněhové pokrývce přesahující 2 m. V takových obdobích je pohyb kolových i pásových vozidel možný pouze po prohrnutých komunikacích

V posledních letech byla silniční síť na německé straně značně vylepšena, a proto je pro obránce jako celek obtížné ji zablokovat a sledovat. Po překročení hranice má sesednutý útočník řadu možností, jak postupně přisunovat svá vozidla do hloubky.

Obce ZWIESEL (UQ 7030) a REGEN (UQ 6326) leží na trase jediné útočné osy B 11 v údolí řek GROSSER, resp. SCHWARZER REGEN a brání rozvinutí rychlého útoku. V tomto prostoru, nepříznivém pro mechanizované útoky, mohou útočit pouze síly o síle jednoho motostřeleckého pluku, aby nejprve otevřely hraniční přechod BAYERISCH EISENSTEIN a poté vedly útok podél silnice B 11 až do prostoru REGEN. Zde je proto možné očekávat pouze vedlejší úder s cílem:

- postupem přes REGEN obsadit přechody přes DUNAJ u DEGGENDORFU a/nebo
- vázat vlastní síly na co nejširší frontě.

Pokud by však nepřítel včas rozpoznal, že je tento úsek terénu držen pouze velmi slabými silami, je možné, že zde bude veden hlavní úder s cílem rychlého postupu k DUNAJI.

Silně členitý, téměř souvisle zalesněný terén umožňuje:

- provádět zdržovací operace pouze jako důsledek časově omezených obranných operací na krátkou a střední vzdálenost a

- vedení obranných operací podél údolí na krátké vzdálenosti, přičemž klíčovou roli hraje oblast REGEN – PATERSDORF (UQ 5332).

Děla mají v tomto terénu převahu nad protitankovými řízenými střelami. Trvalého úspěchu v obraně dosáhnou pouze ty jednotky, které mají vysokou hustotu zákopů. Celkově je zvýhodněn partyzánský boj.

V tomto úseku terénu může lehká pěchota úspěšně bránit, pokud:

- je bojový úsek pouze přiměřeně roztažen,
- je k dispozici dostatek ženijních sil pro úpravy terénu,
- je zajištěna dělostřelecká podpora odpovídající šířce bojového úseku,
- mohou vysoce pohyblivé průzkumné síly sledovat celý úsek,
- lze síly – včetně vzdušných – rychle přesunout do připravených náhradních postavení,
- je obrana nejprve vedena s cílem udržet klíčový prostor REGEN (UQ 6326) a PATERSDORF (UQ 5332),
- je k dispozici pohyblivá obrněná záloha.

2 c) prostor LUSEN (UQ 9022) – DREISESELBERG (VQ 1204) – TITTLING (UQ 8198)

Po překročení hranice je útočník omezen na přirozené hraniční průchody u KNÍŽECÍ PLÁNĚ (UQ 9823), MITTERFIRMANNREUT (VQ 0116), MARCHHÄUSER (VQ 0515), BISCHOFREUT (VQ 0712) a HAIDMÜHLE (VQ 1009). Vysoká hodnota překážky hustě zalesněné vysočiny je na německé straně snížena četnými, dobře vybudovanými lesními cestami.

Útočníkovi se tak nabízí řada možností, jak nasadit své mechanizované síly v hloubkovém uspořádání a vystoupit z lesů na relativně široké frontě. Obránce může celou síť lesních cest uzavřít a kontrolovat pouze za cenu velmi vysokého nasazení sil.

Útok z rakouského MÜHLVIERTEL ohrožuje pravé křídlo divize; z hlediska terénu je zde možný útok divize. V takovém případě by při současném čelním vázání vzniklo další roztažení o 20 km. Tomu je třeba od počátku čelit tak, aby již samotným vedením předního okraje obrany byla hrozba obchvatu vyloučena.

Terén mezi GRAFENAU (UQ 8213) – FREYUNG (UQ 9308) a TITTLING (UQ 8199) je silně členitý, charakterizovaný četnými lesními porosty, obcemi a hluboce zaříznutými potoky a pro útok mechanizovaných sil je vhodný pouze omezeně. Zároveň je však tento terén pro obranu na nadměrné šířce lehkou pěchotou vhodný pouze omezeně, protože útočníkovi se po opuštění BÖHMERWALDU otevírá příliš mnoho možností pro útok ve směru VILSHOFEN (UP 6688).

Silný úsek řeky ILZ a výběžky PŘEDNÍHO BAVORSKÉHO LESA výrazně omezují možnosti útoku na přechody přes DUNAJ mezi DEGGENDORFEM (UQ 5011) a PASSAU (UP 8582). Zde by se měly síly připravit k obraně se zkrácenou linií předního okraje obrany.

Celkově je na pravém křídle nutno počítat s útokem jedné motostřelecké divize ve vedlejším směru. Tomu by mělo být možné čelit vytvořením alternativního těžiště.

3. VRV

Vzhledem k požadavku na zastavení útočníka před západními svahy PŘEDNÍHO BAVORSKÉHO LESA, je počet možností pro vedení předního okraje obrany omezen. Na základě struktury terénu se nabízejí tyto možnosti:

3 a) GEIGANT (UQ 3267) – WEIDING (UQ 3758) – LEMING (UQ 4862) – LAM (UQ 5851) – LUDWIGSTHAL (UQ 7235) – KREUZBERG (UQ 9311) – KLAFFERSTRASS (VP 1298)

3 b) PEMFLING (UQ 2660) – LEDERDORN (UQ 4052) – SCHÖNAU (UQ 5137) – RINCHNACH (UQ 6824) – MITTERNACH (UQ 7810) – FISCHHAUS (UP 8591) – PASSAU (UP 8783)

3 c) RODING (UQ 1952) – RATTENBERG (UQ 3639) – GRUB (UQ 5324) – KALTENBRUNN (UQ 7215) – OBERANSCHESING (UQ 8303) – PASSAU (UP 8783)

Možnost 3 c) má sice tu výhodu, že:

- útočník může být v průběhu zdržovacích bojů značně oslaben,
- obránce se přitom brání mimo dosah dělostřelectva rozmístěného za státní hranicí a
- po vedení bojů do hloubky 25 km dostatečně kvalitní informace o nepříteli umožňují vytvoření vlastního těžiště.

Tyto výhody však nepřevažují nevýhody, že:

- „klíčové body“ CHAM, REGEN a FREYUNG nelze udržet a
- obrana zády k DUNAJI nemá dostatečnou hloubku.

Možnost 3 a) má sice tu výhodu, že:

- nepřítel je zachycen včas,
- jeho útok nemůže získat dynamiku ani hloubku a
- obrana je vedena daleko před „klíčovými body“

Tato možnost má však zásadní nevýhodu, že:

- lehká pěchota je pak ve vzdálenosti 5–10 km od státní hranice vystavena masivnímu opotřebení, které vzhledem ke své omezené pohyblivosti nebude schopna dlouhodobě vydržet.

Možnost 3 b) má sice nevýhody, že:

- bariérový účinek ZADNÍHO BAVORSKÉHO LESA není plně využit pro obranu a
- prostor FREYUNG – WALDKIRCHEN není bráněn, poloha předního okraje obrany zde nabízí rozhodující výhody v tom, že vzniká dostatečná hloubka pro vedení zdržovacího boje
- nepřítel může být i prostřednictvím zdržovacích operací trvale brzděn v rozvoji útočného tempa,
- vlastní jednotky se opotřebovávají až později,
- „klíčové body“ (kromě FREYUNG – WALDKIRCHEN) mohou být od počátku udrženy i jednotkami určenými k obraně a
- přední okraj obrany je celkově kratší a ohrožení pravého křídla je sníženo.

Jako přední okraj obrany by proto měla být zvolena linie 3 b), v linii 3 a) může být přední okraj obrany předstírán a zdržení časově koordinováno. V linii 3 c) by měly být vybudovány záchytné pozice v hloubce.

Při posuzování předního okraje obrany by však neměla být opomenuta možnost udržet prostor i bez něj. Lehká pěchota není vhodná pro manévrový způsob boje mechanizovaných svazků, který je základem našich předpisů. Pokud má být lehká pěchota vázána na přední okraj obrany, musí být boj veden převážně staticky. Statická obrana proti kvalitnímu protivníkovi byla již na konci druhé světové války i v relativně příznivém terénu obtížně udržitelná a většinou byla rychle prolomena. Zvýšená účinnost palby dnes díky přibližovacím zapalovačům a NAPALMU umožňuje ničení jednotek v krytech i bez použití jaderných zbraní, zvláště když při krátkých varovných časech nebude téměř žádná možnost vybudovat dokonalá obranná postavení. Houževnaté držení pevných postavení se tedy se zvyšující se účinností palby stává stále problematičtější. Lehká pěchota se tedy musí nepřátelské palbě vyhnout

nikoli pomocí pancéřování a pohybu, ale rozptýlením a ovládním rozsáhlých prostorů. Jelikož vzhledem k šířce bojového pásu není lineární obrana s dostupnými silami stejně možná, měl by být nepřítel, stejně jako ve finské zimní válce, vyčerpán velmi rozptýleným způsobem boje silných přepadových jednotek a měla by být plánována pouze trvalá obrana klíčového terénu. Za klíčový terén jsou považovány body CHAM, REGEN-PATERSDORF a PERLESREUT (UQ 8504) – FISCHHAUS (UP 8592) – TITTILING (UP 8298).

4. Souhrnné hodnocení

Terénní uspořádání v BAVORSKÉM LESE celkově ztěžuje rychlé útočné manévry, a naopak zvýhodňuje způsoby boje jako je zdržování a obrana.

Výhoda pro obránce se však obrací v nevýhodu, pokud jsou – zejména u lehké, převážně nemobilní pěchoty – obranné prostory natolik roztažené, že již nelze zajistit kontrolu nad silně zalesněnými a členitými úseky terénu.

Vzhledem k hustě zalesněnému terénu je nutné vést boj na krátkou a střední vzdálenost. To je náročné na početní síly a vyžaduje vybavení protitankovými zbraněmi určenými převážně pro boj na krátkou vzdálenost. Výsadek brigády nedisponují ani dostatečným počtem pěchoty, ani vhodnou výzbrojí, a proto je protitanková síla výsadek brigády v BAVORSKÉM LESE značně omezená.

Část 5 – Příloha B (Hodnocení situace nepřítele)

1. Úvodní poznámka

Hodnocení se opírá především o posouzení terénu podle mapy a o znalost terénu 1. GebDiv.

Zvláštnosti související s povětrnostními podmínkami a podrobné popisy terénu jsou uvedeny v tomto dokumentu.

Jak při volbě hlavního směru úderu JIHOZÁPADNÍHO frontu na severu (EGER – WEIDEN), tak i jižně od DUNAJE (Fall Ö), leží posuzovaný úsek BAVORSKÉHO LESA na vedlejší směru útoku s pravděpodobně omezeným celkovým úkolem.

To znamená, že cíle útoku sil útočících před bojovým pásmem 1. LLDiv budou ležet v oblasti úseku DUNAJE mezi REGENSBURGEM a PASSAU.

2. Obecná charakteristika nepřátelských sil

V úseku mezi CHAM (UQ 3054) včetně a HAIDMÜHLE (VQ 1009) bude v případě útoku JIHOZÁPADNÍHO frontu na základě mírového rozmístění a dosavadních poznatků útočit 4. armáda ČSLA, v severní části možná ještě části 1. armády ČSLA.

4. armáda ČSLA se dvěma motostřeleckými divizemi a dvěma tankovými divizemi nemá nejvhodnější strukturu pro útok v této oblasti, která brání pohybu a je nevhodná je pro tankové svazky. Hlavní bojová vozidla jsou BMP, OT-64 a tanky T-55.

Přesto má 4. armáda ČSLA ve srovnání s obránci z 1. LLDiv poměrně vysokou sílu pěchoty, která čítá přibližně 7 800 mužů; při započtení dvou zde dislokovaných brigád Pohraniční stráže přibývá dalších přibližně 1 500 pěšáků.)¹

Pouze 15. motostřelecká divize (4. armáda ČSLA) a 2. motostřelecká divize (1. armáda ČSLA) jsou rozmístěny v blízkosti hranice. Po rozvinutí trvajícím přibližně 24 hodin však mohou vzhledem k šířce bojového pásma (asi 90 km) zaujmout pohraniční soustředovací prostory až tři divize.

Vzhledem k mírové dislokaci 2. motostřelecké divize (1. armáda ČSLA) v pravděpodobném úseku útoku 4. armády ČSLA je možné její podřízení 4. armádě ČSLA při současném podřízení 4. tankové divize (4. armády) 1. armádě ČSLA. V takovém případě by 4. armáda ČSLA disponovala třemi motostřeleckými divizemi a asi o 1 600 vojáků vyšší pěší silou.

¹ Porovnání sesednuté pěší síly:

<u>1. LLDiv (obránce):</u>	LLBirg 25	760
	LLBirg 26	760
	GebJgBrig 23	1 640
	Celkem	3 160
<u>4. armáda ČSLA:</u>	8 msp po 840	7 800
	2 brig PS	1 500
	Celkem	9 300

3. Obecná charakteristika terénu

Bojový pás je v blízkosti hranice charakterizován jižním výběžkem ŠUMAVY (BÖHMERWALD) a BAYERISCHEN WALD, který probíhá územím mezi DUNAJEM a BÖHMERWALD. Oba tyto horské masivy mají převážně charakter překážky pro mechanizované jednotky.

Zatímco ve střední a pravé části existují pouze tři úzké průchody – hraniční přechody ŽELEZNÁ RUDA / EISENSTEIN (UQ 6943), STRÁŽNÝ / PHILIPPSREUT (VQ 0314) a STOŽEC / HAIDMÜHLE (VQ 1010) – je terén v prostoru FURTH i. WALD (UQ 4364) – LAM (UQ 5851) – CHAM (UQ 3054) otevřenější a vhodnější pro pohyb.

Ve střední části bojového pásma představují další překážky řeky SCHWARZE REGEN a WEISSE REGEN, které tečou napříč směru útoku až k jejich soutoku u KÖTZTING (UQ 4450). Řeka REGEN mezi KÖTZTINGEM a levou hranicí úseku působí jako tanková překážka a brání postupu mechanizovaných jednotek v levé části, která je příznivější pro pohyb.

BAYERISCHER WALD v týlové části divizního prostoru zpomaluje a omezuje pohyb mechanizovaných jednotek.

Ve střední části severně od DEGGENDORF představuje pro mechanizované síly překážku BAYERISCHEN WALD.

Těžiště nepřátelského útoku bude proto vedeno v prostoru CHAMSKO-FURTERSKE PÁNEVE.

Úder přes průchody, které lze relativně snadno zatarasit, bude možné úspěšně provést pouze za podpory dělostřelectva a letectva. Právě zde je proto nutné počítat se silnou dělostřeleckou přípravou. To musí být zahrnuto do úvah při volbě předního okraje bojové zóny (VRV).

3 a) Prostor WALDMÜNCHEN (UG 3472) – LAM (UQ 5851) – CHAM (UQ 3054)

Terén za státní hranicí a CHAMSKO-FURTERSKE PÁNEV představují poměrně otevřený, mírně zvlněný úsek a současně jediný přibližně 10–20 km široký průchod v celé bojové zóně.

Terén umožňuje rozvinutý postup 2 pluků z pohybu.

V tomto prostoru lze očekávat pravděpodobný hlavní útok na 1. LLDiv.

Možné osy útoku:

- FOLMAVA (UQ 4469) – FURTH IM WALD (UQ 4364) – WEIDING (UQ 3759) – CHAM (UQ 3055)
- VŠERUBY (UQ 5367) – ESCHLKAM (UQ 4863) – CHAMERAU (UQ 3652)
- Vedlejší útok na ochranu křídla a dobytí HOHEN BOGEN (UQ 45) jedním plukem: RITTSTEIG (UQ 5857) – HOHENWARTH (UQ 5052)

HOHER BOGEN, který leží jako překážka napříč směru útoku, stejně jako obec ARNSCHWANG (UQ 4160), zužují do té doby široce rozvinutý postup nepřítele. Nepřítel proto musí tento úzký prostor otevřít. V těchto oblastech je třeba počítat s předčasným těžkým dělostřeleckým palbou a leteckými útoky.

Samotný HOHER BOGEN je díky svému horskému hřebeni vysokému přes 1000 m velmi významný pro nepřátelský radioelektronický průzkum. Proto je zde nutno počítat s vedlejším úderem do prostoru HOHENWARTH.

Útok pravděpodobně začne silnou dělostřeleckou přípravou. Hlavní dělostřelectvo, které má k dispozici 4. armáda ČSLA a Front, má účinný dostřel přibližně 12–15 km pro většinu děl a asi 18–20 km pro část z nich. Raketometry mají dosah přibližně 20 km. To znamená, že při soustředění sil

v blízkosti hranice může přípravná dělostřelecká palba působit většinou prostředků až k linii ARNSCHWANG (UQ 4160) – HOHER BOGEN.

Obsazení přechodů přes řeku REGEN na obou stranách CHAMU je pro nepřítel předpokladem pokračování útoku k DONAU mezi Řeznem (REGENSBURG) a STRAUBINGEM. Proto zde bude pravděpodobně ležet mezilehlý cíl útočící divize. Je nutno počítat s taktickým vzdušným výsadkem u CHAMU.

Předpokládaný další cíl útoku divize DONAU u REGENSBURGU a/nebo STRAUBINGU, bude následně po vystřídání jednotek dosažen ve směru útočných os B16 a/nebo B20.

Závěry:

- Proti předpokládanému nepřátelskému těžišti útoku je zde nutno postavit vlastní těžiště obrany.
- Jelikož pouze zde je z terénních důvodů možný útok obrněných jednotek a pouze zde lze díky dobré viditelnosti využít většího dosahu protitankových střel TOW, musí být tento úsek bráněn výsadkovou brigádou, posílenou o protitankovou rotu (PzJgKp 230).
- Vzhledem k očekávané dělostřelecké přípravě nemá přední okraj obrany ležet před linií GLEISENBERG (UQ 3660) – ARNSCHWANG (UQ 4160) – RIMBACH (UQ 4655) – HOHENWARTH (UQ 5002).
- V prostoru před touto linií je třeba vést zdržovací boj ztěžovat nepříteli využití HOHER BOGENU.
- Přechody přes řeku REGEN u CHAMU musí být zabezpečeny proti nepřátelským vzdušným výsadbám.

3 b) Prostor LAM (UQ 5851) – STRAZOV (UQ 7262) – HARTMANICE (UQ 8848) – FRAUENAU (UQ 7628) – REGEN (UQ 6326) – DEGGENDORF (UQ 5012) – VIECHTACH (UQ 4580)

V tomto úseku probíhá podél hranice jižní část ŠUMAVY (BÖHMERWALD) se sklonem svahů až 50 %, téměř souvislým zalesněním na obou stranách hranice a horskými hřebeny dosahujícími výšky až 1 400 m. Tato oblast proto představuje překážku pro mechanizované síly.

Četné mýtiny v KRÁLOVSKÉM HVOZDU (KÜNISCHEM GEBIRGE) na severu a na vojenském cvičkovém prostoru HARTMANICE (UQ 8848) na jihu však umožňují rozvinutí dělostřelectva v blízkosti hranice. Díky tomu může být dělostřelecká příprava pro většinu děl (dosah asi 15 km) vedena až k linii HOHENWARTH (UQ 5052) – BODENMAIS (UQ 6137) – FRAUENAU (UQ 7628).

Pro mechanizované útočné síly jsou k dispozici pouze dvě kapacitní komunikace, které se sbíhají na hraničním přechodu ŽELEZNÁ RUDA / BAYERISCH EISENSTEIN (UQ 6943). Odtud vede pouze jedna kapacitní silnice údolím GROSSER REGEN přes ZWIESEL (UQ 7131) do REGENU (UQ 6326). Další silnice se vine přes GROSSER ARBER do BODENMAISU (UQ 6137) a do otevřeného průseku probíhajícího napříč směrem útoku KÖTZTING (UQ 5044) – ARNBRUCK (UQ 5444) – BODENMAIS (UQ 6137).

Odtud jsou pak možné boční přesuny mechanizovaných sil, aby mohly postupovat do prostoru VIECHTACH (UQ 4539) a TEISNACH (UQ 5334) k SCHWARZEN REGEN.

Mimo hraniční přechod ŽELEZNÁ RUDA / BAYERISCH EISENSTEIN (UQ 6943), který umožňuje nasazení motostřeleckého pluku, je možné zahájit útok předsunutě pomocí vysazených sil a, alespoň v letním období, následně přisunout bojová vozidla po částečně dobře vybudované síti lesních cest.

Je však také nutné počítat s tím, že vysazené jednotky o síle vždy přibližně praporu mohou po denním nebo nočním pochodu proniknout až na ARNBRUCK (UQ 5444) – BODENMAIS (UQ 6137) – ZWIESEL (UQ 7131) – FRAUENAU (UQ 7628).

Zalesněné horské hřebeny s výškami nad 1000 m severně od této linie jsou, podobně jako HOHER BOGEN, vhodné pro nasazení radiotechnického a radarového průzkumu v prostoru mezi VIECHTACH (UQ 4539) a REGEN (UQ 6326).

Po překonání protitankové překážky SCHWARZER REGEN je terén směrem na jih dočasně příznivější pro pohyb, než vysoký BAYERISCHER WALD postup nepřítele opět výrazně zúží.

Přímý postup k DUNAJI u DEGGENDORFU je pak možný pouze v ose silnice B11 a komunikace REGEN (UQ 6326) – DEGGENDORF. Zde je možné nasazení vždy jednoho pluku, který však bude schopen plně rozvinout svou bojovou sílu jen na několika úsecích.

Celkově bude v tomto obtížném, překážkami silně členěném terénu pro nepřítele rozhodující, jak postup mechanizovaných sil v ose hraničního přechodu BAYERISCH EISENSTEIN – ZWIESEL, tak současně postup oddělených sil přes horské hřebeny s cílem rychle obsadit jižní svahy Šumavy, aby bylo možné následně s přísunem obrněných sil a dělostřelectva překročit SCHWARZER REGEN, což je předpoklad pro úder k DONAU u DEGGENDORFU.

Předpokládaným záměrem zde očekávaných sil o síle 1–2 motostřeleckých pluků, s těžištěm v prostoru BAYERISCH EISENSTEIN (UQ 6943), bude částečně s pomocí výsadkářů obsadit prostor ZWIESEL (UQ 7131) a oblast ARNBRUCK (UQ 5444) – BODENMAIS (UQ 6137) – TEISNACH (UQ 5334).

Po přesunu obrněných vozidel, dělostřelectva a ženijních prostředků po několika málo sjízdných silnicích bude pravděpodobně vynuceno překročení řeky SCHWARZER REGEN, kde se bude nacházet mezilehlý cíl divize. Poté bude po vystřídání jednotek pravděpodobně pokračovat útok ve dvou směrech, přičemž dalším cílem je DUNAJ u DEGGENDORFU.

Závěry:

- V tomto úseku je nutno bránit silnými pěšími jednotkami. Dálkové protitankové prostředky zde mohou účinně působit pouze na velmi málo místech. Proto se nabízí přidělit GebJgBrig 23 její prostor odpovědnosti.
- Těch několik málo průchodných komunikací musí být trvale zablokováno.
- Vzhledem k tomu, že nepřítel může s pomocí přípravné palby a dělostřelecké podpory z palebných pozic v blízkosti hranic střílet většinou svých děl až do svých předpokládaných mezilehlých cílů, je vhodné stanovit přední okraj obrany (VRV) v linii KÖTZTING (UQ 4450) – BODENMAIS (UQ 6137) – ZWIESEL (UQ 7131), před touto linií zdržovací boj, a ztížit pohyb vozidel všeho druhu.
- Je třeba zabránit otevření úzkého průsmyku ZWIESEL a průniku SCHWARZEN REGEN mezi VIECHTACH (UQ 4539) a REGEN (UQ 6326) jako předpokladu pro útok na DONAU. Zde je třeba udržet pozice.

3 c) Prostor FRAUENAU (UQ 7628) – HARTMANICE (UQ 8848) – VOLARY (VR 1981) – WALDKIRCHEN (UP 9798) – PASSAU (UP 8583)

Tento prostor je charakterizován zalesněnými a pro pohyb obtížnými jižními výběžky ŠUMAVY (BÖHMERWALD) na obou stranách hranice a jihozápadně od nich paralelně probíhajícími výběžky BAVORSKÉHO LESA (BAYERISCHEN WALD), který má v této části řidší zalesnění a místy umožňuje rozvinutý postup mechanizovaných sil až do síly praporu.

Řidší zalesnění a dobrá silniční síť za hranicemi umožňují rozvinuté přiblížení mechanizovaných sil, avšak po překročení hranice je útočník výrazně omezen na několik málo průchodů u KNÍŽECÍCH PLÁNÍ (UQ 9823), MITTERFIRMIANSREUTHU (VQ 0116) – MARCHHÄUSERU (UQ 0515) – BISCHOFREUTHU (VQ 0712) a HAIDMÜHLE (VQ 1009).

Zde může být útok veden maximálně dvěma pluky vedle sebe, které však musí v první fázi postupovat v úzké, hluboké sestavě a částečně odděleně.

Zalesněný a bažinatý terén severně od hranice kolem GROSSEN SPITZBERG (UQ 8727) a strmé, zalesněné svahy STAATSFORST ST. WALDHÄUSER a SCHÖNBRUNNER WALDES umožňují pouze útok rozptýlené pěchoty. Tento prostor bude pravděpodobně nepřitelem pouze sledován.

Možné osy útoku:

- Silnice FINSTERAU (UQ 9621) – MAITH (UQ 9616) – SCHÖNBRUNN (UQ 9313) – HOHENAU (UQ 8912) – GRAFENAU (UQ 8213)
- Silnice B12 – PHILLIPPSREUTH (VQ 0413) – FREYUNG (UQ 9308)

Na linii SPIEGELAU (UQ 8020) – FREYUNG (UQ 9308) končí souvislé zalesnění v blízkosti hranice a silniční síť se stává hustší. Úsek silně rozčleněný potoky je pro útok mechanizovaných sil vhodný pouze omezeně, ale poprvé po opuštění ŠUMAVY (BÖHMERWALD) umožňuje využít bojovou sílu pluků prostřednictvím dalekonosných zbraní s plochou trajektorií.

Až k této linii může nepřítel působit také z dělostřeleckých palebných pozic v blízkosti hranic. Pravděpodobně se zde bude nacházet mezilehlý cíl divize.

Po obsazení území kolem GRAFENAU (UQ 8213) – FREYUNG (UQ 9308) má nepřítel možnost postupovat po obou stranách řeky ILZ ve směru silnic B12 a B85 na PASSAU, nebo západně od dolního toku ILZ přes TITTLING (UQ 8199) k DONAU mezi TITTLING (UQ 8199) a dálničním mostem.

Zatímco obsazení PASSAU může mít logistický a psychologický význam, obsazení přechodů přes DUNAJ u VILSHOFENU otevírá příznivější podmínky pro případný další útok jižně od DUNAJE na západ nebo pro podporu sil útočících z RAKOUSKA jižně od DUNAJE.

Závěry:

- Vzhledem k dostřelu většiny dělostřeleckých zbraní, který je přibližně 12 až 15 km by měl přední okraj obrany (VRV) ležet za linií FRAUENAU (UQ 7628) – DRAXLSCHLAG (UQ 8517) – FREYUNG (UQ 9308) – JANDELSBRUNN (VP 0498).
- Neomezenému využití hraničních průchodů je nutné zabránit pomocí zátarasů a dlouhodobého zdržovacího boje před linií VRV, přičemž ŠUMAVA (BÖHMERWALD) musí být silně bráněna pěchotou.
- Částečnému rozvinutí nepřitele po opuštění jižní části ŠUMAVY musí být zabráněno obranou prostoru GRAFENAU (UQ 8213) – FREYUNG (UQ 9308) – WALDKIRCHEN (UP 9799) – úsek řeky ILZ.
- Částečně umožněné výhledy a vzdálenosti pro dálkově působící protitankové řízené střely z vyvýšených postavení podél údolí zde umožňují obranu pomocí LLBrig.

4. Možnosti nepřitele

Vycházíme-li z předpokladu, že armáda útočící v tomto vedlejší směru má především vázat vlastní síly obránce a že krátkodobým cílem útoku může být DONAU mezi REGENSBURGEM a PASSAU, vyplývají následující možnosti:

4 a) Varianta 1 V prvním sledu útok se dvěma motostřeleckými divizemi, s těžištěm útoku vpravo, a ve druhém sledu se dvěma tankovými divizemi.

Výhody:

- silný druhý sled / silné zálohy.
- v terénu BAVORSKÉHO LESA (BAYERISCHEN WALD), který není vhodný pro tanky, jsou nasazeny pouze silné jednotky pěchoty.

Nevýhody:

- alespoň 1 divize má šířku cca 60 km, může tedy pouze hlídat velké prostory a vzhledem k tomu, že
- je závislá na několika průchodech rozprostřených po celé šířce prostoru, musí své síly nasazovat značně roztaženě.
- ztížené velení divizím prvního sledu při takto velké šířce fronty.

4 b) Varianta 2 Útok se dvěma motostřeleckými divizemi a zesílenou jednou tankovou divizí s těžištěm útoku vpravo a jednou tankovou divizí jako zálohou.

Výhody:

- útok 3 divizí na šířce přibližně 90 km přináší více sil na frontu a zvyšuje tlak na MODROU obranu.
- užší bojové pásmo divizí usnadňuje velení a spojení mezi divizemi.
- silnější vázání MODRÝCH sil po celé šířce fronty, což ztěžuje jejich uvolnění k vytvoření nových MODRÝCH rezerv.
- možné zvýšení síly pěchoty v úsecích průlomu.
- menší mezery a méně slabě střežených prostorů na křídlech.

Nevýhody:

- jedna tanková divize musí být nasazena v prvním sledu v terénu nevhodném pro tanky.
- pouze jedna divize ve druhém sledu / záloze.

V obou variantách je možné, že v první fázi budou brigády PS podporovat boj o hraniční přechody.

V obou variantách bude útočník nucen nechat některé jednotky zpočátku útočit odděleně, protože popsané průchody v celé šířce umožňují současný útok pouze čtyř mechanizovaných pluků.

Zatímco u varianty 4 a) je kvůli velké šířce obou divizí ztíženo nejen velení, ale i vytvoření odpovídající převahy pěchoty v úsecích průlomu, u tří divizí v prvním sledu (varianta b) je snazší dosáhnout potřebné převahy na třech hlavních přechodech (FURTH IM WALD, BAYERISCH EISENSTEIN, PHILIPPSREUT) při současném sledování mezilehlých prostorů.

Přitom je pravděpodobné, že vždy jeden pluk bude útočit mimo silnice, sesednutý a postupující lesy, a pokusí se otevřít úzké průchody zezadu nebo z boků.

Ve variantě 4 b) bude vpředu nasazená tanková divize posílena motostřeleckým plukem ze 2. sledu. S podporou PS sil v první fázi bude tedy i tato divize pro daný terén disponovat dostatečnou silou pěchoty.

Vycházíme-li z předpokladu, že při útoku s omezeným cílem (DUNAJ) není pro útok do hloubky nezbytný silný druhý sled, je v možnosti 4 b) nevýhoda pouze 1 divize v záloze relativizována.

Obě varianty jsou myslitelné jako nasazení sil 4. armády ČSLA, avšak u varianty 4 b) převažují výhody. Současně tato varianta představuje méně výhodnou alternativu pro 1. LLDiv.

5. Pravděpodobný záměr

Při útoku 4. armády ČSLA ve vedlejším úderu Jihozápadního frontu s omezeným cílem na řece DUNAJ je proto i přes silný zpomalující účinek terénu pravděpodobné následující rozvinutí sil:

4. armáda ČSLA útočí třemi divizemi v prvním sledu vedle sebe, zesílená tanková divize na pravém křídle (zde hlavní směr útoku) a jedna tanková divize jako záloha, a obsadí úsek DONAU mezi REGENSBURG a PASSAU. (viz příloha 1)

Část 6 – Příloha C (Počty sesednutých sil tankových granátníků, výsadkových a horských brigád)

Základní údaje pro výpočet:

- Cvičná organizační struktura BLAU (stav k 1.10.1983)
- Předpis FE 700/108
- Výpočet vždy bez:
 - štábní roty (StKp)
 - štábní a zásobovací roty (St/VersKp)
 - náhradního (výcvikového) praporu (FErsBtl)
 - brigádních jednotek (BrigEinh)
 - PTRS jednotek (PzAbwRakTE)
 - minometných jednotek (MrsTE)
 - velitelské skupiny roty (KpFüGrp der KpKp)
 - řidičů bojových vozidel roty (MKF der KpKp)
- započítáno:
 - bojové jednotky (FK-TE)
 - bojová vozidla pěchoty Marder (osádka – Besatzung)

Číselné údaje jsou zaokrouhleny na desítky.

PzGrenBrig ~ 590

LLBrig ~ 940 Pozn.: s FschJgBtl (GerEinh) (HM 3)

GebJgBrig ~ 1 640 Pozn.: bez vysokohorských čet

Část 7 – Příloha D (Průměrné dohledové vzdálenosti BAVORSKÉM LESE pro použití protitankových zbraní)

1. Základní principy

Zkoumány byly dohledové vzdálenosti pro použití zbraní, které mají ničit cíle přímou střelbou. Pro vojensko-taktické hodnocení jsou rozhodující počáteční dohledové vzdálenosti, tj. viditelnost od stanoviště pozorovatele až k první překážce omezující výhled. Za překážky výhledu se považují terénní pokryvy (vegetace, zástavba) a terénní tvary, pokud jsou vyšší než 2 m. Na tomto základě vznikají ztráty výhledu ze 2/3 vlivem pokryvu terénu a z 1/3 vlivem terénních tvarů.

Prahové hodnoty dohlednosti byly odvozeny od maximálního, resp. optimálního dostřelu současných protitankových zbraní (0–500 m, 500–3 750 m).

Hodnoticí systém:

- <50 m zcela špatné
- <200 m velmi špatné
- <500 m špatné
- <1000 m dostačující
- <1500 m uspokojivé
- <2000 m dobré
- <2500 m velmi dobré

Klasifikace se opírá výhradně o terénní prvky, jako je vegetace a zástavba. V BAVORSKÉM LESE je nutné jako další negativní faktor zohlednit také tvar terénu.

2. Výsledky pro německá středohoří

2 a) Obecně

Středohoří jako BAVORSKÝ LES jsou ve srovnání s jinými přírodními oblastmi vnitřně členitá a rozmanitá z hlediska geologické a tektonické stavby. Především lesy působí jako výrazné překážky výhledu. Četným krajinám s omezeným výhledem odpovídá pouze několik krajin s dobrým výhledem.

2 b) Typy krajiny a jejich hodnocení

2 b 1) Lesní a otevřené krajiny, v nichž z hlediska počtu a rozlohy převažují lesy

- dostatečné až špatné

2 b 2) Lesní krajiny se souvislými, výrazně převládajícími lesy, otevřené plochy a sídla leží ostrůvkovitě nebo pásovitě uprostřed lesů.

- dostačující (např. CHAM-východ)
- velmi špatné (např. VIECHTACH)

Tento typ krajiny v posuzovaném prostoru dominuje.

Výhledové poměry jsou většinou nepříznivé. Výhledy 50–500 m lze zaznamenat v celé oblasti.

První výhledy až do 1500 m se v oblasti CHAM vyskytují ještě docela často, jednotlivé úseky viditelnosti přesahují 2000 m pouze v této oblasti.

Podíl nulové viditelnosti činí všude 30 %, v oblasti VIECHTACH dosahuje 64 %.

2 b 3) Jednotlivé příklady

2 b 3 a) HORNOFALCKO-BAVORSKÝ LES – CHAM – FURTHER-Senke

- 0–200 m: 14 %
- 200–500 m: 15 %
- 500–1000 m: 16 %
- 1000–1500 m: 12 %
- Nulová viditelnost: 31 %

Omezení dohlednosti ze 79 % vegetací, z 21 % zástavbou

2 b 3 b) HORNOFALCKO-BAVORSKÝ LES – REGEN-Senke

- 0–200 m: 12 %
- 200–500 m: 14 %
- Nulová viditelnost: 64 %

Omezení dohlednosti jako ve 2 b 3 a)

3. Souhrnné hodnocení

Tvar terénu, drsné klima s vysokými srážkami, mlhy a opar dále snižují dohlednosti potřebné pro použití protitankových zbraní MILAN a TOW.

Dohlednosti v prostoru určeném k obraně výrazně omezují bojovou hodnotu velkého útvaru vybaveného převážně protitankovými raketovými systémy.

Část 8 – Příloha E (Logistika)

1. Vyhodnocení úkolu

V této části studie jde o to vypracovat, jak může být taktický úkol logisticky zabezpečen, tj. jaké logistické síly a prostředky v jaké síle jsou nezbytné pro splnění taktického úkolu.

Z taktických požadavků na posílení 1. výsadkové divize vyplývají pro logistiku následující úkoly:

1 a) Účinné logistické zabezpečení divizních jednotek obdobně jako u tankové nebo mechanizované divize.

1 b) Účinné logistické zabezpečení vždy jednoho obrněného svazku u výsadkových brigád a horské brigády a dělostřeleckého praporu u výsadkových brigád.

2. Předpoklady

Logistická studie vychází z toho, že požadavky na posílení podle bodu 5 taktické části studie budou splněny.

3. Stav

3 a) Divize nedisponuje vlastními organickými logistickými jednotkami na divizní úrovni.

3 b) Jak výsadkové brigády, tak horské brigády nedisponují zásobovací rotou (B) ani opravárenskou rotou (B), ale mají jednu podpůrnou rotu speciálně přizpůsobenou jejich potřebám, která zahrnuje prvky zásobování i oprav. Tyto roty jsou pro svůj typ brigády dostatečně výkonné. Nadto jsou však jen velmi omezeně schopny účinně podporovat obrněné svazky.

4. Možnosti řešení

Protože o konečném posílení 1. výsadkové divize podle taktických požadavků dosud nebylo rozhodnuto, lze konečné závěry učinit teprve tehdy, až budou požadované posilové síly schváleny, resp. přiděleny. Proto jsou možnosti shrnuty do návrhu nasazení logistických sil, který vychází z plného splnění taktického úkolu.

5. Návrh

5 a) Pro logistické zabezpečení 1. výsadkové divize je nutné organizačně začlenit vždy:

- zásobovací prapor (D) (-) (Nachschubbataillon)
- opravárenský prapor (D) (Instandsetzungsbataillon)
- zdravotnický prapor (D) (-) (Sanitätsbataillon)

K tomu přistupuje obvyklá organizace doplňování personálu pro divizi.

Konkrétně

5 a 1) Zásobovací prapor (D) (-)

Protože výsadkové a horské brigády jsou z větší části vybaveny pouze „lehkou“ výzbrojí, může být tento prapor oproti běžnému praporu (D) redukován takto:

- o jednu transportní rotu méně, protože lze očekávat menší objemy spotřebního materiálu k přepravě pro lehké brigády,
- zmenšená materiální rota, vzhledem k nižšímu materiálnímu vybavení lehkých brigád.

5 a 2) Opravárenský prapor (D)

Vzhledem k očekávanému posílení obrněnými jednotkami je nezbytný plný výkon opravárenského praporu (D).

5 a 3) Zdravotnický prapor (D) (-)

Zdravotnické zabezpečení musí být zajištěno zdravotnickým praporem (D). Výsadkové zdravotnické roty do něj mohou být začleněny.

5 b) Logistika lehkých brigád je ve značné míře závislá na logistickém systému divize. Pokud budou splněny požadavky podle bodu 5 a), lze s posílenou podporou ze strany divize logistiku v brigádách zajistit. Ústupky od požadavků na síly a prostředky na úrovni divize však vede k vyšším požadavkům na úrovni brigády.

6. Shrnutí

Úkol ukládá 1. výsadkové divizi zabezpečit logistickou podporu obranného boje brigád a divizních jednotek po dobu, která je zpočátku neomezená. V důsledku toho je nezbytný standardní logistický systém a dostatečné logistické jednotky na úrovni divize.

Budoucí vybavení 1. výsadkové divize obrněným vozidlem WIESEL nebylo v této studii dosud zohledněno. Příslušné požadavky divize na dodatečné logistické síly a prostředky na úrovni brigád budou uplatněny v rámci procesu pořizování vojenské techniky.